

Rhum&Cia

presenta

el DIABLO COJUELO

de Luis Vélez de Guevara

versión de
JUAN MAYORGA
dirección de
ESTER NADAL

Coproducción

Colaboran

Patrocina

Sinopsi

Als pallassos de RHUM els encarreguen fer un clàssic i s'ho prenen com una gran ocasió. No volen que els seus nets es diguin “El meu avi va començar pallasso i d'allà no va passar”. Volen que es diguin: “El meu avui va començar pallasso, però es va esforçar i va acabar fent clàssics, que són la cultura, la dignitat i el futur”. Escullen -perquè no hi havia un altre a la llibreria- *El diablo cojuelo* de Luis Vélez de Guevara, subtitulat *Novela de la otra vida traducida a esta*. Així és com comencen a enredar-se -o, més aviat, a renyir- dues trames: la de la boja obra de Vélez -tractada amb molt respecte i amb alguna llibertat- i la d'una companyia sempre a punt de fracassar -a l'estil pallasso- en el seu esforç per portar-la a escena.

I així és com personatges del segle XVII i pallassos del XXI aixequen teulades i viatgen per les terres i els aires d'una Espanya esperpèntica.

Escaneja el QR per veure el teaser de la companyia

Un clásico muy payaso

Soy fan muy fan de RHUM, como antes lo fui de Monti & Cia. Así que, cuando Jordi Martínez i Joan Arqué me invitaron a trabajar con ellos, me caí de la silla de pura alegría. La idea era -espero no haberlo entendido mal- hacer juntos un clásico. Sí, han leído bien: los payasos de RHUM querían hacer un clásico. Así que quedamos en hablar sobre ello.

La cosa empezó mal porque nos citamos en la cafetería de un hotel de cierta calle de mi ciudad, y resultó que había dos hoteles con el mismo nombre en la misma calle, de modo que tardamos en encontrarnos. Pero luego enseguida nos pusimos a hablar con humor y entusiasmo. Les propuse llevar a escena la novela *El diablo cojuelo*, de Luis Vélez de Guevara.

Se lo propuse porque *El diablo cojuelo* contiene, además de mucho teatro, mucha locura, y ellos son maestros en lo uno y en lo otro. Es una mala obra genial. Mala en el sentido de que parece hecha a saltos, como sin plan. Genial la abras por donde la abras -empezando por el subtítulo: *Novela de la otra vida traducida a esta-*. Genial es, desde luego, la imagen por la que se ha hecho célebre: el diablo levantando los tejados de Madrid y dándonos a ver lo que en las casas se esconde. Y geniales son muchas escenas, como la del manicomio, o la de la academia de poetas y la del garito de mendigos -que yo me he permitido fundir-. Y lo es todo el viaje del Cojuelo y su camarada Cleofás por una España que recuerda a aquella para la que Valle inventó el esperpento.

La idea es la siguiente: a la compañía RHUM le ofrecen hacer un clásico y eligen *El diablo cojuelo*. En el espectáculo se trenzan -o, más bien, riñen- dos tramas: la de la obra de Vélez de Guevara -tratada con mucha libertad, es cierto, pero también con mucho respeto por un servidor- y la de la compañía -siempre a punto de fracasar; de fracasar a lo grande, como fracasan los payasos- en su empeño por montar la pieza.

¿Un clásico apayasado? ¿Un espectáculo de payasos con citas clásicas? Qué va: un clásico muy payaso; muy payaso y muy clásico. La mirada ingenua y salvaje del payaso es capaz de homenajear al clásico y, al tiempo, de reírse de él y de nuestra relación con él -y de nuestra relación con los clásicos, en general-.

He trabajado teniendo en la cabeza en todo momento, a Martínez, a Arquetti, a Giuliani, a Paganini, a Pepino y a Piero. Sabiendo que lo más importante será lo que estos maravillosos payasos y formidables actores descubran, primero en los ensayos y luego en su encuentro con los espectadores. Y gozando cada minuto de una de las aventuras más bellas en que me he metido desde que estoy en el teatro.

Juan Mayorga

Text de la directora

¡Diablos!

“¡Un clásico! ¡Con los payasos de Rhum & Cia y dramaturgia de Mayorga!”

El día que me encontré a Jordi en La Rambla del Poble Nou y que, en nombre de Lluís, Mayorga y los otros payasos, me propuso la dirección de este espectáculo, me puse a saltar de alegría. Literalmente. Poder entrar en la intimidad de estos payasos tan diferentes entre sí me pareció una oportunidad fascinante y peligrosa. Sigo saltando, hay días que salto de alegría y otros me meso los pelos.

Convertir la novela de Vélez de Guevara en una pepitoria para payasos me pareció un guiso solo apto para cocinero experimentado, atrevido y audaz. Me leí la novela (con el diccionario al lado...), luego la obra de Mayorga y el resultado me fascinó y me amedrentó por partes iguales. Buenos ingredientes para decir: - “¡Vamos allá! (Pepitoria, mesarse..., ¡cuánto vocabulario se aprende en esta obra!)

Mayorga nos propone la contradicción y confrontación entre dos maneras de mirar y afrontar el escenario; el mundo, en definitiva. Y en este ir y venir de la palabra clásica a la acción del payaso, hemos ido descubriendo y les queremos hacer llegar el amor por la literatura y las narices coloradas.

Como diría mi abuela allá en Andorra: “Marededeusenyor!, que déu mos agafi confessats!”.

Ester Nadal

Text del director de la

**¡Vélez de Guevara, Juan Mayorga y Rhum & Cia
qué maravillosa, fértil e inspiradora combinación de talentos!**

El Diablo cojuelo, esa novela de profundo aliento popular, ha encontrado en este equipo liderado por Ester Nadal la garantía para llegar de forma admirable a una infinidad de públicos que quizá no se encuentran habitualmente en una platea.

Para la Compañía Nacional de Teatro Clásico supone la continuidad de uno de nuestros empeños, ya que queremos ampliar nuestra presencia en gran parte de los teatros de la geografía española. Nuestra política de coproducciones nos está permitiendo ir construyendo muchas complicidades con teatros, creadores y públicos. Eso nos hace felices, tan felices como todos los espectadores que con nuestro *Diablo cojuelo* comprobarán cómo las costuras de la literatura barroca son muy amplias y que pueden encontrar a unos excelentes embajadores en esa extraordinaria troupe de payasos que componen Rhum & Cia.

Pasen, vean y disfruten a nuestro Diablo cojuelo.

Lluís Homar

Sobre l'espectacle

Una companyia de pallasos del segle XXI posa a escena una visió molt lliure d'una obra del segle XVII. Un clàssic vist amb la mirada, ingènua i salvatge, del pallaso.

L'any 1641, a ple Segle d'or espanyol, Luis Vélez de Guevara va publicar una novel·la fantàstica en la qual un estudiant alliberava el Diable del seu captiveri. Com a premi, el Diable portava el jove per tota la ciutat i, aixecant les teulades de les cases, li mostrava les interioritats, alhora que els defectes de la societat del seu temps. Aquesta història, més citada que llegada, arriba ara als nostres escenaris d'una forma molt especial. El dramaturg Juan Mayorga l'ha posada al servei de la companyia Rhum & Cia en una versió teatral que comença quan els pallasos reben l'encàrrec de portar a escena un clàssic, el qual accepten creient que així s'elevaran a la condició de grans actors, i escullen l'únic que troben a la llibreria: *El diablo cojuelo*. Novela de la otra vida traducida a esta. D'aquesta manera arranca una funció que va entre el passeig esperpèntic per l'Espanya del segle XVII que presenta la novel·la i els intents, sempre a la vora del desastre absolut, dels pallasos per portar-la a escena.

Com diu el mateix dramaturg que ha creat aquesta ficció escènica, no és ni un clàssic ni una pallasada ni un espectacle de pallasos amb cites clàssiques; és un homenatge a una novel·la genial en la qual la mirada transgressora del clown fa possible que ens riguem de l'obra sense perdre-li el respecte que es mereix, al mateix temps que riem també de nosaltres mateixos i de la relació que mantenim amb els clàssics.

Dirigeix la funció Ester Nadal, una actriu, directora, dramaturga i professora de teatre, que va néixer a Andorra, on va ser fundadora i directora artística de l'Escena Nacional d'Andorra del 2007 al 2012. Ha col·laborat amb directors com Jordi Mesalles, Calixto Bieito, Georges Lavaudant, Xavier Albertí i Andrés Lima, i ha dirigit els seus propis espectacles de creació, que s'han representat a escenaris de Barcelona, Madrid, Andorra o París, entre altres ciutats.

Rhum & Cia, per la seva banda, és una companyia "inestable" amb integrants variables que en els darrers anys n'hi ha construït una trajectòria il·lustrada amb una sèrie d'espectacles estrenats al Grec Festival de Barcelona que van des de *Rhum* (2014) fins *Rhümia* (2016), *Rhumans* (2018) i *Gran reserva* (2020). Amb ells, han seduït a espectadors i espectadores de tota mena amb una barreja d'humor absurd, poesia, màgia escènica, emoció i tendresa.

Sobre la companyia

Rhum&Cia

Aquesta companyia “inestable” de pallasos ha acabat convertint-se en un fenomen teatral que ha fet 4 espectacles en només 6 anys i ha aconseguit grans èxits de públic i crítica. Un repòquer d’artistes que saben com seduir a un públic que acabarà fascinat amb les surrealistes històries que passaran a la carismàtica pista, i que han produït alguns dels espectacles més divertits i terapèutics vistos en els últims anys en els escenaris catalans.

Rhum&Cia va iniciar la seva trajectòria el 2014 amb Rhum i l’ha seguit *Rhümia* (2016), *Rhumans* (2018) i *Gran reserva* (2020). Fins a finals de 2020 han visitat més de 70 teatres, en alguns d’ells han repetit, han realitzat més de 240 representacions que han estat vistes per més de 60.000 espectadors. Entre molts altres, els seus nassos vermells han estat en els escenaris de La Abadía i Circo Price de Madrid, Teatro Central de Sevilla, Bretón de Logronyo, Principal de Vitòria, Principal de Castelló, Principal de Palma de Mallorca, Teatro Circo de Múrcia, Teatre Lliure de Barcelona durant 5 temporades... i festivals de la talla del Festival Grec en 3 ocasions, Temporada Alta, Feten, Trapezzi...

Premis

Els espectacles d’aquesta companyia han obtingut quatre premis. Un gran reconeixement a una trajectòria que va néixer de la voluntat dels integrants de Rhum & Cia de rendir homenatge al desaparegut Joan Montanyès “Monti”, un dels grans actors i pallasos del nostre temps.

Premi Zirkòlika Millor Espectacle de Pallasos - *Rhum* (2014)

Gran Premi BBVA Zirkòlika Millor Espectacle de Circ - *Rhümia* (2016)

Premi Ciutat de Barcelona en la categoria de circ

Premi Teatre Barcelona Millor espectacle de circ - *Rhumans* (2018)

La Compañía Nacional de Teatro Clásico és una unitat de producció de l’INAEM (Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música) que depèn del Ministeri de Cultura i Esport.

Creada per Adolfo Marsillach el 1986, és la institució de referència en la recuperació, preservació, producció i difusió del patrimoni teatral anterior al segle XX, amb especial atenció al Segle d’Or i a la prosòdia del vers clàssic.

Al llarg de la seva història la Compañía ha portat a terme més d’un centenar de produccions que han viatjat, no només per tot l’Estat espanyol, sinó també per molts llocs d’Europa i Amèrica, consolidant amb la seva presència en ells, la voluntat de difusió del nostre patrimoni dramàtic.

Lluís Homar dirigeix la Compañía des de setembre de 2019. Anteriorment, va ser dirigida per Adolfo Marsillach, Rafael Pérez Sierra, Andrés Amorós, José Luis Alonso de Santos, Eduardo Vasco i Helena Pimenta.

La crítica ha dit ...

“DIFERENTE, OSADA Y REFRESCANTE”

**“EL TEXTO ES TAN DISPARATADO
E INVEROSÍMIL QUE INVITA A VOLAR”**

**“DÉJENSE LLEVAR. ESTO ES UN JUGUETE
TEATRAL. BULLICIOSO, GAMBERRO
Y LIBERTARIO”**

Raquel Vidales, *El País*

**“SI EL DESCARO, LA COMEDIA Y EL VOYEURISMO
SE CONJUGABAN CON LA POÉTICA EN EL ORIGINAL, EN MANOS
DE ESTOS TALENTOSOS, Y ENORMEMENTE DIVERTIDOS,
LOCOS, TODO PUEDE OCURRIR”**

David Hinarejos, *Revista Godot*

**“UN ESPECTÁCULO INSÓLITO
Y SUAVE CON EXCELENTE TEXTO
DE MAYORGA”**

**“LOS PAYASOS DE RHUM & CIA
CANTAN, EMOCIONAN, HACEN
REÍR E INTERPRETAN MUY BIEN
EL LIBRETO EN EL TEATRO
DE LA COMEDIA DE MADRID”**

Luis Eduardo Siles, *Cine y Teatro*

**“ES UN HOMENAJE SIN USURA
AL ESPECTÁCULO Y A LOS
QUE LO CREAN, Y UNA FUNCIÓN
CON UNA PUESTA EN ESCENA
QUE TOTALMENTE SEDUCTORA”**

Luis Muñoz, *Revista Tarántula*

**“ES UNA OBRA QUE TE ATRAPA
DE PRINCIPIO A FIN, QUE NO DEJA DE
SORPRENDERTE, DE DIVERTIRTE,
DE ENAMORARTE”**

**“UNA DELICIA, UNA LOCURA,
UNA EXTRAVAGANCIA, UNA GENIALIDAD”**

**“ESTER NADAL HA CONSEGUIDO
UN MONTAJE EXCELSO, DIVERTIDO
E HIPNÓTICO, SACANDO TODA LA ESENCIA
DE LA COMPAÑÍA Y CONVIRTIENDO LA OBRA
EN UNA HISTORIA EN DOS DIMENSIONES,
LA DE LA OBRA Y LA DE LOS PAYASOS
QUE DUDAN DEL PROYECTO”**

**“SI POR SEPARADO TODOS ELLOS
TE DEJAN IMPRESIONADO, EL TRABAJO
DE ELENCO ES SIMPLEMENTE PERFECTO”**

Fernando Muñoz, *Vista Teatral*

**“LA HISTORIA DE LA NOVELA SIRVE MÁS
COMO EXCUSA QUE COMO FUNDAMENTO DE
LA OBRA Y ACABAMOS EMBARCÁNDONOS
EN EL DIVERTIDO MUNDO DE RHUM Y EN
SUS FABULOSAS DOTES DE PAYASOS
CONTEMPORÁNEOS QUE CON LAS BROMAS
ENTRE EL PÚBLICO, MOMENTOS CLÁSICOS
COMO EL PAYASO LLORÓN, Y LAS
CANCIONES EN DIRECTO DEMOSTRARON
EL ALTÍSIMO NIVEL DE ESTOS ARTISTAS”**

Javier Paisano, *El Diario de Sevilla*

Fitxa

A partir de l'obra de **Luis Vélez de Guevara**

Dramatúrgia **Juan Mayorga**

Direcció **Ester Nadal**

Direcció i composició musical **Rhum&Cia**

Repartiment **Joan Arqué, Roger Julià**

Xavi Lozano, Jordi Martínez

Mauro Paganini i Piero Steiner

Escenografia **Laura Clos**

Vestuari **Nidia Tusal**

Il·luminació **Sylvia Kuchinow**

So **Marc Santa**

Direcció de producció

Carles Manrique (Velvet Events)

Direcció tècnica

Xavier Xipell "Xipi" i Àngel Puertas

Primera funció al

Teatre Condal el 19 de juliol de 2022

Espectacle en **castellà**

Durada **1 hora i 20 minuts**

Ajudanta de direcció **Carla Tovias**

Ajudant d'escenografia **Sergi Corbera**

Ajudanta de vestuari **Maria Solsona**

Ajudant de producció / regidor **Lluc Armengol**

Tècnic d'il·luminació **Alfons Mas**

Fotografies **David Ruano**

Disseny gràfic **Maria Picassó**

Cap tècnic del teatre **Jordi Ballbé**

Tècnics del teatre **Víctor Cárdenas**

i **Víctor Bartolomé**

Màrqueting i comunicació **Focus**

Aplicacions gràfiques **Santi&Kco**

Distribució **Elena Blanco (Magnètica Management)**

Agraïments **Toni Zamora i Can Boter**

És una coproducció de **Compañía Nacional**

de Teatro Clásico i Velvet Events

Espectacle patrocinat per

Loterías y Apuestas del Estado

Amb la col·laboració de l'**Ajuntament de Tiana**

i **Teatre Sagarra - Ajuntament de Santa Coloma**

de Gramenet

Juan Mayorga, dramaturgia

Juan Antonio Mayorga Ruano és un dramaturg espanyol. La seva dramaturgia, profunda, compromesa i metòdica, ha traspassat les barreres nacionals per ser traduït i representat en els principals teatres europeus. Col·laborador assidu de companyies com Animalario, ha treballat com adaptador i dramaturg pel Centro Dramático Nacional i la Compañía Nacional de Teatro Clásico. Va ser membre fundador de l'Acadèmia de les Arts Escèniques d'Espanya i actualment dirigeix la Càtedra d'Arts Escèniques de la Universitat Carlos III de Madrid. Premi Nacional de Teatre el 2007 i Premi Nacional de Literatura Dramàtica el 2013, el 12 d'abril de 2018 va ser escollit membre de la Reial Acadèmia Espanyola per la butaca "M".

El 1993, juntament amb els dramaturgs José Ramón Fernández, Luis Miguel González Cruz i Raúl Hernández Garrido, va fundar el Teatro del Astillero. Més tard, es va unir a El Astillero Guillermo Heras, que va donar al grup dimensió de productora teatral, dins de la qual va muntar alguna de les obres de Mayorga. El Astillero va néixer com un projecte avantguardista, un espai de reflexió teatral, obert a l'assaig d'idees noves, amb alguns projectes desgavellats, però sempre amb un viu intercanvi d'idees.

És l'autor de nombroses obres teatrals. Podem distingir entre el seu teatre de tesi, les seves comèdies, les seves obres poètiques i les peces breus. La seva primera obra, *Siete Hombres Buenos*, accésit del premi Marqués de Bradomín, publicada en el volum *Marqués de Bradomín 1989* (1990), la va escriure amb 24 anys i no ha estat estrenada fins a 2020. Des de llavors, la seva dedicació al teatre ha estat creixent i les seves obres es compten amb una o dues per any.

Obres: *Siete hombres buenos* (1989); *Más ceniza*, premio Calderón de la Barca 1992 (1993); *El traductor de Blumemberg* (1993); *El sueño de Ginebra* (1993); *Concierto fatal de la viuda Kolakowski* (1994); *El hombre de oro* (1996); *Cartas de amor a Stalin* (1997); *El jardín quemado* (1999); *Angelus Novus* (1999); *El Gordo y el Flaco* (2001); *Alejandro y Ana* (en col·laboració con Juan Cavestany) (2002); *Sonámbulo* (2003); *Palabra de perro* (2003); *Himmelweg. Camino del cielo* (2003); *Animales nocturnos* (2003); *Últimas palabras de Copito de Nieve* (2004); *Hamelin* (2005); *Job* (2006); *El chico de la última fila* (2006); *Fedra* (2007); *La paz perpetua* (2007); *Primera noticia de la catástrofe* (2007); *La tortuga de Darwin* (2008); *El cartógrafo* (2009); *Los yugoslavos* (2010).

Obres teatrals: *El elefante ha ocupado la catedral* (2011); *La lengua en pedazos* (2011); *El crítico (Si supiera cantar, me salvaría)* (2012); *Reikiavik* (2012), sobre el duelo entre Boris Spassky y Bobby Fischer; *Penumbra* (en col·laboració con Juan Cavestany); *El arte de la entrevista* (2014); *Famélica* (2014); *El Golem* (2015); *Amistad* (2017); *El mago* (2017); *La intérprete* (2018); *Intensamente azules* (2018).

Entre altres ha obtingut els següents premis: Premi Europa Noves Realitats Teatrals (2016), Nacional de Teatre (2007), Valle-Inclán (2009), Ceres (2013), La Barraca (2013), Nacional de Literatura Dramàtica (2013), Premio Nacional de las Letras "Teresa de Ávila" (2016) i Max al millor autor (2006, 2008 i 2009) i a la millor adaptació (2008 i 2013).

El seu teatre ha estat portat en escena a Alemanya, Argentina, Austràlia, Bèlgica, Brasil, Bulgària, Canadà, Xile, Colòmbia, Corea, Costa Rica, Croàcia, Cuba, Dinamarca, Equador, Espanya, Estats Units, França, Grècia, Holanda, Hongria, Irlanda, Israel, Itàlia, Mèxic, Noruega, Paraguai, Perú, Polònia, Portugal, Regne Unit, Romania, Sèrbia, Suïssa, Turquia, Ucraïna, Uruguai i Veneçuela, i traduït als idiomes alemany, àrab, búlgar, català, coreà, croata, xec, xinès, danès, eslovè, esperanto, estonià, euskera, finlandès, francès, gallec, grec, hebreu, holandès, hongarès, anglès, italià, japonès, letó, noruec, polonès, portuguès, romanès, rus, serbi, turc i ucraïnès.

La seva obra *El chico de la última fila* ha estat adaptada al cine per François Ozon a la pel·lícula *Dans la maison* (Concha de Oro a la millor pel·lícula i Premi del Jurat al millor guió en el Festival de Sant Sebastià 2012).

Ester Nadal, directora

Directora, Dramaturga, Actriu, professora de teatre. Fundadora i directora artística de l'Escena Nacional d'Andorra (2007-2012). Presidenta de la Fundació Sagrera Nau Ivanow (a partir del 2014). Assessora/col·laboradora del director del Festival GREC Cesc Casadesus (a partir de febrer de 2017). Professora a Eòlia del grup Teatre Sense Límits amb persona amb discapacitat intel·lectual (dramatúrgia i direcció dels tallers de final de curs 2013/14/15/16/17/18). Professora del Col·legi de Teatre de Barcelona des de 2003. Diplomada de l'Escola Internacional de Teatre JACQUES LECOQ a París (1991-1993).

Entre altres molts treballs, destaquen les següents direccions: Decameró TNC. Octubre 2020; LA FAM de Najat Al Hachmi; I sing a song about babanas (Una nit tropical d'homenatge a Xavier Cugat), Teatre Grec 2020; *Kabarett Protokoll*, Teatre Maldà 2013 i *Romea* 2018; *Haikus d'Arinsal* d'Agustí Bartra. Festival de poesia de Barcelona 2017, amb Montserrat Carulla, Pascal Comelade i Joan Anguera; *Romeu y Julieta* W. Shakespeare, Taller Col·legi de Teatre de Barcelona, 2017; *Somni d'una nit d'estiu* W. Shakespeare, Taller Col·legi de Teatre de Barcelona, 2014; *Casta Diva*, Teatre Akademia 2013; *Ubú Rei* d'Alfred Jarry, Taller Col·legi de Teatre de Barcelona 2012, Premi especial del jurat de la 17ª Mostra de Teatre de Barcelona; *Química, maridatge del passat i del present de la nostra cultura*, espectacle d'inauguració de la Capital de la Cultura Catalana 2011, Escaldes Engordany; *Badomies o moviments musicats de cinc faules de La Fontaine* 2010, espectacle musical de creació a partir de les Faules de La Fontaine; Producció Caer, La Troca, Ena i Teatre Principal de Vilanova i la Geltrú; *Haikus* d'Arinsal d'Agustí Bartra, 2010, amb Montserrat Carulla, Pascal Comelade i Roger Casamajor; *Andorra* de Max Frisch, 2010, lectura dramatitzada, Teatre de les Fontetes, La Massana (Andorra); *Jeanne d'Arc* de Joseph Delteil, 2009, Producció Escène Nationale de Foix et de l'Ariège, l'Estive. Foix, Vilar en Val, Toulouse, Lyon; *Un tramvia anomenat desig* de Tennessee Williams, 2008, Teatre d'Andorra la Vella i Sala Muntaner.

Com ajudant de direcció ha treballat a *La nieta del Senyor Linh* amb Lluís Homar i direcció de Guy Cassiers, Festival Temporada Alta, Teatre Lliure 2018; *Si mireu el vent d'on ve* de Nell Leyshon, Dir. Fernando Bernués, Teatre Lliure 2018; *Les Bruixes de Salem* d'Arthur Miller, Grec 2016, CDN 2017, Dir. Andrés Lima; *Panorama des del pont* d'Arthur Miller, Dir. Georges Lavaudant, Teatre Romea i Teatros del Canal 2015; *La Mare* de Florian Zeller, Dir. Andrés Lima, Sala Villarroel 2017; *Coral romput* de Vicent Andrés Estellés, 2007, Dr. Joan Ollé, Festival Temporada Alta; *Un passeig per la cultura catalana* 2007, Dir. Joan Ollé, espectacle d'inauguració de la Fira de Frankfurt; *Soldados de Salamina* de Javier Cercas, 2007, Dir. Joan Ollé; *Odiseo y Penélope* de Mario Vargas Llosa, 2006, Dir. Joan Ollé, Festival de Teatro Clásico de Mérida; entre moltes altres produccions.

Actors

Jordi Martínez

Actor nascut a Barcelona amb una llarga trajectòria a l'escena catalana i nacional. Comença a treballar en el Grup d'Estudis Teatral d'Horta (G.E.T.H) l'any 1977 i a partir d'aquí participa en diferents muntatges de companyies tan reconegudes com Els Joglars (*Olimpic Men Movement*); Els Comediants (*El llibre de les bèsties*); Monty & Cia (*Utopista, Klowns, Clàssics*), on desenvolupa la seva altra faceta de pallasso; Compañía Paco Morán (*La extraña pareja, Muerte accidental de un anarquista*) i la Companyia Lluís Homar (*Hamlet*), entre altres. També va fundar la Cia. Vendetta, exercint d'actor i director.

Habitualment treballa en els repartiments del Teatre Nacional de Catalunya i altres teatres públics i privats de Barcelona, i ha treballat amb directors com George Lavaudant (*El Misanthrop, Coriolà*); Sergi Belbel (*Primera Plana, Forasters*); Joan Font (*Uuuuh!!!*) Premi Butaca al Millor Actor; Ramon Simó (*Les troianes, Calígula, Fuenteovejuna, Arcàdia...*); Magda Puyo (*Temps Real, Antílops*), Carles Alfaro (*Ròmul el gran...*); Rafel Duran (*El coronel ocell...*) i Pep Pla (*L'home, la bèstia i la virtut...*).

Últimament, ha participat en espectacles de Julio Manrique (*L'arquitecte*); Oriol Broggi (*Hamlet, Questi fantasma, Luces de Bohemia*); Ramon Simó (*Petita feina per a pallasso vell*) i Roser Batalla (*Un roure*).

Actor mediàtic, reconegut pels seus personatges a sèries tan populars de TV3 com *Kubala, Moreno i Manchón; Ventdelpla; Secrets de família; Nissaga de poder; Estació d'enllaç...* i en l'àmbit nacional: *Gavilanes, Carvalho, Hay alguien ahí...* També ha desenvolupat la seva carrera en el món del cine: *El Payaso y el Führer* (Eduard Cortés), *Mi dieta mediterránea* (Joaquim Oristrell), *Ens veiem demà* i *Working Class* (Xavier Berraondo).

Joan Arqué

Director i dramaturg. Estudia en el Col·legi del teatre de Barcelona (interpretació) així com altres cursos en altres llocs, entre els quals destaquen el Teatro de La Abadía (Madrid), l'Institut del Teatre de Barcelona, etc. Estudia també Direcció i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona, i tècnica de circ: equilibris acrobàtics i trapezi fix a l'Escola de circ de Nou barris, i també dramaturgies del Circ a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Com a director, ha realitzat els següents muntatges: *Encara hi ha algú al Bosc* (2020), projecte de Cultura i Conflicte; *l'Amic Retrobat* (2019), producció de Teatre de l'Aurora; *Qui Ets?* (2019) de Màrius Serra; *Històries d'Istanbul a contrapeu*, Grec i Teatre Lliure (2017/2018). *La casa perduda*, Companyia Teatre de l'Aurora i Fira Titelles de Lleida (2017). *Invisibles 21è Circ d'Hivern* (2016/2017). Ajudant de direcció de *Pals* (Grec 2015). *El compte Arnau* Fira Mediterrània (2015). *Vals-Blesse*. Cia. Daraomai (2014). *Desdèmona*: Ajudant de direcció (Festival Shakespeare i Sala Muntaner 2014). *El Baró dels Arbres*. Taaroa Teatre i Bufa&Sons (2013). *Vaques Sagrades* Taaroa Teatre (Almeria Teatre 2013/2014). *Este no es un lugar adecuado para morir*. Ajudant de direcció (Sala Beckett, Barcelona 2013). *Don Juan Tenorio*. Cementeri de Poble Nou (Barcelona 2012). *Més enllà de la foscor*. Taaroa Teatre (2011), programat a la sala Beckett de Barcelona (temporada 2011/2012) i gira per Catalunya. *L'Arquitecte* (Teatre Lliure 2011, assistència de direcció). *La mà de Taaroa*. Taaroa Teatre (2010). *Misero Prospero*. Institut del Teatre de Barcelona (J.S. Sinisterra). Direcció del Cabaret de Circ del Festival 1, 2, 3 del pallasso de les edicions de 2010 i 2011, etc.

Com intèrpret destaca la seva participació a: *Història d'un soldat*; Classix-Klowns de Monti&cia; *Un dia d'estiu*, companyia Pa 'Tothom/Teatre del Raval; *Don Juan Tenorio*, Teatre Goya de Barcelona. *De Mortimers & Pau Riba*. Jisas de Natzarit i Metralletes TT; *El Castell dels Ogres* i *La vuitena meravella*, Plasticienis Volants (França). *La bona persona de Sezuan* (adaptació a càrrec de Rosa Gàmiriz i Oriol Broggi a partir de l'obra de Bertoltch Brecht), dirigida per Oriol Broggi (La Perla 29). *Natale in casa Cupiello*, dirigida per Oriol Broggi (La Perla 29) a la Biblioteca Nacional de Catalunya. *D'anada i de tornada* (Espai Brossa). *Rhum*, (Festival Grec i Teatre Lliure). *Rhümia* (Festival Grec i Teatre Lliure); *Ciutat de vidre* (Cia.Obskené/Festival Grec). *Rhumans* (Festival Grec i Teatre Lliure).

Roger Julià

Nascut a Barcelona el 1978, es va formar com intèrpret a l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha desenvolupat la seva carrera en el terreny de la interpretació, la direcció escènica, la música i la creació d'espais sonors pel teatre.

Alguns dels espectacles en els quals ha intervingut com a actor són: *Les mil i una nits*, de Comediants; *El Gran Secret*, d'Albert Espinosa i Comediants; *Sin noticias de Gurb*, d'Eduardo Mendoza, direcció Rosa Novell; *Dom Joan o el festí de pedra*, de Molière, direcció Ariel García Valdés; *Adéu a Berlín*, autor i director Josep Costa; *La tempesta*, de W. Shakespeare, direcció Sílvia Ferrando; *Scherzo*, de Dei Furbi, direcció Gemma Beltran; *Divertimento*, de Dei Furbi, direcció Gemma Beltran; entre altres. Membre fundador de la companyia Dei Furbi. Ha col·laborat en la direcció artística de Comediants, companyia de la qual va formar part de 2004 a 2009.

Ha col·laborat en la direcció actoral de la pel·lícula *La Revolución de los Ángeles*, de Marc Barbena, estrenada el gener de 2014 i ha dirigit la web sèrie *Desigual Jungle* per Desigual, amb qui col·labora des de 2010. Actualment, està dirigint el procés de creació de *Kaiseki*, en col·laboració documental amb Ferran Adrià, la Fundació El Bulli i Hiroyoshi Ishida. Va estar immers en la gira de presentació del disc *Insinuaciones* d'Èric Vinaixa.

Piero Steiner

Actor i director italià resident des de fa anys a Catalunya, es va graduar a l'Institut del Teatre de Barcelona. Va cursar estudis de Comèdia dell'arte amb Carlo Bosso i Renzo Fabris en el Piccolo Teatro di Milano, de teatre amb Philippe Gaulier a París, amb Stefan Metz i Lilo Baur de Théâtre de Complicité i acrobàcia amb Rogelio River entre d'altres.

Des de 1987 participa en les creacions de diversos espectacles de diferents companyies de teatre, circ i dansa com: El Tricicle, Los Los, Escarlata Circus, Teatre de Guerrilla, Circ Panic, Mal Pelo, Baro d'Evel, Fundación Collado-Van Hoes tenberghe. Col·labora amb directors com: Paco Mir, Andrés Lima, Mauricio Escaparro, Joan Baixas, Marcel·lí Antúnez, Ernesto Collado, entre d'altres. Rep premis al millor monòleg, com a grup revelació i millor espectacle, en els festivals de Tàrrega, Mar del Plata (Argentina) i Tanjin (Xina). Imparteix cursos d'acrobàcia i teatre en centres de formació de diversos països.

Mauro Paganini

Neix a Buenos Aires, Argentina, el 1979, on realitza els seus estudis de Belles Arts (pintura, escultura, escenografia) a l'Escola Nacional de Belles Arts Prilidiano Pueyrredón. Estudia música de forma particular i autodidacta des del 94 fins aquests dies (guitarra, baix, cordes en general, cant). S'estableix a Barcelona el 2000, on resideix des de llavors.

Es desenvolupa com a actor i músic, aplicant els seus coneixements plàstics en la construcció de nous instruments musicals, escenografies i titelles a partir d'objectes reciclats i/o en desús per donar-los vida en espectacles que integren el circ, la dansa, la música i el teatre.

Participa amb diferents companyies en Festivals a Espanya com Reus Trapezi, Tàrrega i Leioa entre altres, així com a l'estranger, com el Fusion a Alemanya, Just for Joy a Torí, Malmo Festivalen a Suècia, Aurillac i Chalon a França, entre d'altres.

Xavi Lozano

Format musicalment en el món clàssic i de la cobla, sempre ha estat en contacte amb tota mena de música, de la tradicional a l'experimental, passant per fusions de tota mena.

Especialment en aeròfons tradicionals, ha format part de manera estable o en forma de col·laboracions amb gran varietat de músics i projectes. Lluís Llach, M^a del Mar Bonet, Lídia Pujol, Miquel Gil, Eliseo Parra, Jorge Drexler, Gerard Quintana, Sílvia Pérez-Cruz, Pep Bou, Marc Parrot, Xavi Maristany, Carles Santos, Tactequeté, Xirriquiteula Teatre, Cabo San Roque, Kepa Junquera, Carles Cases, Roque Baños, Xavi Capellas, Marina Rosell, Pau Riba, C.E Dharma, Sandstill, Alfons Vilallonga, Misirli Ahmed, Amine & Hamsa, Coblà Sant Jordi -Ciutat de Barcelona, La Fura dels Baus, Marc Egea, Toni Xuclà, Llibert Fortuny, Gemma Humet, Judit Neddermann, TNC, Blau Mut, Marala Trio, Smuc, L'Auditori, Coetus, Orquestra Mediterrània de Sao Paulo, Expo Shanghai 2010,...

Ha estat presentador i assessor del programa d'educació musical *L'Atrapa-sons* del K3. Ha col·laborat amb TV3 (*No me la/les puc treure del cap*, *Col·leccionistes*, *La Marató*, *Ja t'ho faràs*, *Tot es mou...*) i altres (*El Hormiguero*, *Buenafuente...*), Rac1, Catalunya Ràdio i altres.

En l'actualitat, dedica bona part de la seva vida professional a la pedagogia amb actuacions i tallers en solitari o amb el trio Bufa& Sons sobre com fer música a partir de tota mena d'objectes i materials.

Empreses patrocinadores

Institucions

Mitjans de comunicació

Amb la col·laboració de

Venda d'entrades

teatrecondal.cat

grups

promentrada.com

Informació general

EL DIABLO COJUELO

Del 19 de juliol al 7 d'agost de 2022

Horaris

De dimarts a dissabte 20 h
Diumenge i festius: 18.30 h

Preus a partir de 24 €
(consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Condal - teatrecondal.cat

Preus especials per a grups a **Promentrada**
www.promentrada.com - 93 309 70 04

Contacte de premsa

Helena Gracia i Anna Pérez
93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Materials premsa **focus.cat/press**

MOLT MÉS A

Comparteix la teva experiència
amb el hashtag

#EIDIabloCojuelo

i etiqueta **@Teatre_Condal**